

(Стая въ домъ тѣ на Митанова.)

ЯВЛЕНИЕ IX.

Митановъ, Илю.

Митановъ.

Часъ тѣ на колко ?

Илю.

Сега.

Митановъ., (като гледа на часовникъ тѣ).

Двата минова. Само това ти каза. Самъ ште бѣде или съ другари ?

Илю.

Самъ навѣрно.

Митановъ.

(Въ себе си). Самъ . . . (Високо). Моля ти се, внимавай добрѣ. Назъртай по-честичко на улица та. Врѣмена та са опасни. Кога се ти завърна ?

Илю.

Има единъ часъ.

Митановъ.

Не чу ли ништо ? Какво е станало на полето ? Какъвъ е билъ тоя гусларъ, който е пѣлъ тамъ бунтовнически пѣсни ?

Илю.

Какво ште стане ? Набили заптиета та, гусларъ тѣ спокойно си заминалъ пѣейки и народъ тѣ се прѣсналъ тихичка та.

Митановъ

Не е ли хванатъ никой ? . . .

Илю.

Никой . . .

Митановъ.

Слава Богу . . . Тая необмислена смѣлость можеше скѣпо да излѣзе . . .

Илю.

Народъ тѣ цѣлъ день за чужди кефъ се весели. Не бѣше ли право на край тѣ и за своя кефъ да направи ништо . . .